

μπουκάλι

μπουκάλι, το, ουσ. [<βενετ. bocal <ιταλ. boccale <λατιν. baucalis <ελλ. βάυκαλις (= δοχείο)], το μπουκάλι· το περιεχόμενο του μπουκαλιού: «διψούσε τόσο πολύ, που ήπιε ένα μπουκάλι μονορούφι». Υποκορ. **μπουκαλάκι, το**. Μεγεθ. **μπουκάλα, η** (βλ. λ.).

- η **γυναίκα** ως και το διάβολο έκλεισε στο μπουκάλι, βλ. λ. [γυναίκα](#).

- και σε μπουκάλι μέσα να τον βάλεις, αυτός θα το κάνει, είναι εντελώς αποφασισμένος να ενεργήσει με τον τρόπο που επέλεξε και παρ' όλη την αντίδραση δεν υπάρχει περίπτωση να τον εμποδίσει κάποιος ή κάτι. Όταν πρόκειται για γυναίκα, η φρ. υποδηλώνει πως είναι πολύ ερωτιάρα και πως, όταν βάλει σκοπό να κάνει έρωτα, σίγουρα θα πραγματοποιήσει την πράξη (ακόμα και με την τάπα με την οποία σφραγίζεται το μπουκάλι).

- τα ακριβά αρώματα, τα βάζουν σε μικρά μπουκάλια, **α.** ειρωνική απάντηση σε άτομο που υποστηρίζει πως λόγω μικρής ηλικίας, δεν έχουμε την εμπειρία της ερωτικής πράξης, πράγμα για το οποίο βέβαια, έχουμε εντελώς διαφορετική γνώμη. **β.** (ειδικά για άντρα) ειρωνική απάντηση σε άτομο που υποστηρίζει πως δεν είμαστε άξιοι να επιβάλλουμε τη σεξουαλική πράξη επειδή έχουμε μικρό πέος, πράγμα για το οποίο, βέβαια, έχουμε εντελώς αντίθετη γνώμη, όχι ως προς το μέγεθος, αλλά ως προς την ικανότητα. Συνών. *μικρός (μικρή, μικρό) στο μάτι, μεγάλος (μεγάλη, μεγάλο) στο κρεβάτι*. Πρβλ.: *οὐκ ἔν τῳ πολλῷ το εὖ*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας